

**"Causa nº 23468" contra
Lluís Companys i Jover :
Les atrocitats jurídiques d'un crim
d'Estat**

Del 15/10/2015 al 31/10/2015

Biblioteca de Ciències Socials – Servei de Biblioteques UAB

PRESENTACIÓ

La mostra informativa i bibliogràfica que us presentem s'escau just en el 75è aniversari d'un fet insòlit : l'afusellament d'un president d'un govern democràtic. Recalquem, l'únic president d'un país democràtic que mor afusellat després de ser jutjat per un tribunal militar, després de... ser incomunicat, torturat, vexat, insultat... Durant gairebé dos mesos.

És per aquest motiu que focalitzem per aquesta exposició aquest fet tràgic, dins la trajectòria total de Lluís Companys, i manllevem per al títol d'aquesta exposició el terme "atrocitats jurídiques" de l'historiador Josep M. Solé i Sabaté, en detallar el reguitzell d'accions legals que els vencedors de la guerra van dur a terme entorn la persecució del president.

La Biblioteca de Ciències Socials, el Servei de Biblioteques, una institució que està al servei de la comunitat universitària, posa els seus fons, junt amb un seguit d'informacions on s'acredita la seva procedència, a l'abast dels seus usuaris.

No podria ser d'altra manera. La qüestió haurà d'interessar, sens dubte, malgrat tractar-se d'un fet passat, i cal dir, amagat, als experts del dret, als politòlegs, als sociòlegs, als historiadors, ... I a tothom que vulgui conèixer la condició humana.

La trajectòria de Lluís Companys fou molt intensa, plena d'opinions contradictòries, i només la seva mort ha estat mitificada per tothom. Els especialistes hauran de posar-se d'acord en el veredictes sempre canviant de la història. Nosaltres només voldríem, humilment si cal, dir a aquest respecte que, per la bibliografia i la documentació aquí exposada, un home que encarna un capteniment tant serè i lúcid davant la seva condemna a mort només pot ser un gran home, un home que s'ha fet home, que té una visió de conjunt del món, una gran i ferma filantropia, un home com Prometeu, que, conscient de les limitacions humanes, lluita per la seva major dignitat i major idealitat possible. I –perdonin la contundent afirmació- això no s'improvisa, això, si de cas, minva o creix, però, això, es porta a la sang des de la naixença.